

កម្មវិធីនេះរៀបរៀង ដោយអង្គការធារីវិ នៃសាន់

ប្រចាំកម្ពុជា តំបន់អាស៊ី។

មេរៀនបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមពូជមាន់ខ្មែរ

(ចំណុចទី១) សង្ខេប អំពីពូជមាន់នៅក្នុងស្រុក
មានច្រើនប្រភេទសម្រាប់នៅក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជាយើងបច្ចុប្បន្ន។

សូមណែនាំខ្លះៗ

អំពីពូជមាន់ដែលមានប្រភេទខុសៗគ្នាមានដូចខាងក្រោម
សម្រាប់មាន់ខ្មែរមានពូជមាន់ ក្រញ៉ាស់ មាន់ចៃ មាន់ខ្មៅ
មាន់ស្អុយ (មាន់កណ្តុង អត់កន្ទុយ) មាន់ប្រភេទ

កណ្តាល មាន់ចៃស និងមាន់ព្រៃ។

សូមមើលតារាងបញ្ជាក់អំពីទម្ងន់រវាងពូជមាន់នីមួយៗនៅខាងលើនេះមានដូចខាងក្រោមនេះ៖

លរ	ប្រភេទពូជមាន់	ប្រភេទទម្ងន់
១	មាន់ស្អុយ	ជិត៤កីឡូ
២	មាន់ជកណ្តាល	៣កីឡូលើស
៣	មាន់កណ្តុង	ជិត៤កីឡូ
៤	មាន់ក្រញ៉ាស់	ចាប់ពី២ទៅ៣កីឡូ
៥	មាន់ខ្មៅទាំងសាច់	ចាប់ពី២ទៅ៣កីឡូ
៦	មាន់ចៃ	ចាប់ពី៣ឬលើសពី៣កីឡូក្រោម
៧	មាន់សំឡី	ចាប់ពី១កីឡូឬលើស

តារាងបញ្ជាក់ពី រយៈពេលនៃការចិញ្ចឹម ចាប់ពីស្នូនរៀងដល់ពេលមាន់ពេញវ័យសម្រាប់មាន់មេ និងឈ្មោល។

លរ	ពូជមាន់	រយៈពេលនៃការចិញ្ចឹម
១	<u>មាន់ស្អុយ</u>	ពីស្នូនរៀងដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីស្នូនរៀងដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
២	<u>មាន់កណ្តុង</u>	ពីស្នូនរៀងដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ)

		ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
៣	<u>ប្រភេទមានកណ្តាល</u>	ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
៤	<u>មានក្រញ៉ាស់</u>	ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
៥	<u>មានខ្មៅទាំងសាស់</u>	ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
៦	<u>មានចៃ</u>	ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)
៧	<u>មានសំឡី</u>	ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ៧ខែ(មេពេញវ័យ) ពីសូន្យថ្ងៃដល់ អាយុ១០ខែ(ឈ្មោលពេញវ័យ)

(ចំណុចទី២) វិធីនិងបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមមាន់ខ្មែរ

វិធីការជ្រើសរើសពូជ(សម្រាប់មាន់មេ)

១«សុខភាពល្អកម្លាំងមាំមួន(ស្អុយ និងដូង)

២«ពូជធំល្អមានមាឌមាំទាំ

៣«ចេះថែរក្សាពងនិងកូនបានល្អ

៤«ត្រកាកសាយពង

សម្រាប់មាន់ឈ្មោល

១«សុខភាពល្អកម្លាំងមាំមួន(មិនជាន់ឈាម)

២«មានមាឌធំនិងមាំខ្ពស់

៣« មានជើងធំៗហើយមាំ

៤«មានជំពុះមាំល្អអាចស៊ីចំណីបានច្រើន

សម្រាប់កូនមាន់ធ្លាក់ពីសំបុក

១«បំបែកកូនទាំងអស់ចេញពីមេដាក់ក្រុង

ក្នុងទ្រុងដាច់ដោយឡែកនិងដាក់មុងឲ្យដេក ប៉ុន្តែត្រូវប្រើអំពូលភ្លើង
ពណ៌ក្រហមតូចៗ ដើម្បីបំប៉នកំដៅ

១ខែដើម្បីឲ្យសារីរាងកូនមាន់មានការលូតលាស់ជំងឺបានល្អ។

២«ឲ្យចំណីប្រភេទបំប៉ន (ជាផលិតផលសម្រេចពីរោងចក្រឬក៏កែវឆ្នៃ)

៣«មានទឹកជីកនិងទឹកអ៊ុំអ៊ុំមជាប្រចាំការពារជម្ងឺ

៤«តាងានជាប្រចាំ បើមានកូមាន់ណាអន់ ឬសំកុកឈឺ ត្រូវបំបែកចេញពីហ្វូងយកទៅដាក់ដោយឡែកពីគេ ជៀសវាងការឆ្លងជម្ងឺពីមួយទៅមួយ។

៣«ការផ្សំចំណីពិសេស សម្រាប់កូមាន់និងមាន់ធំ

លរ	ប្រភេទមុខវត្ថុលាយផ្សំ(ប្រភេទស្នូត្រូវកិនជាមុន)	ចំនួននិងទម្ងន់
១	ចុងអង្ករ	៤ក្បូង
២	ពោតក្រហម	២០ក្បូង
៣	មើមដំឡូងមី	៤ក្បូង
៤	សណ្តែកបាយ និងសៀង	៤ក្បូង
៥	កន្ទក់	៧ក្បូង
៦	កូនត្រីក្រៀមប្រលាក់អំបិល	២ឬ៣ក្បូង
៧	សំបកខ្យង ងាវ លៀស(កម្លោច ហើយបុកម៉ត់ៗ)	១ក្បូង កន្លះ
៨	អំបិលក្រួស(លិងផង)	១កំប៉ុងអង្ករ
៩	ទ្រុយនិងស្លឹកន្ទំចេតស្អុត	២ក្បូងក្រាម
១១	កញ្ឆែតបឹង(ក្រៀម)	២ក្បូង
១២	ត្រកូនស(ដាំ)យកក្រៀម	៣ក្បូង
១៣	អង្កាមកិនឲ្យម៉ត់	៣ក្បូង
១៤	ដំបកខ្នុយតាមវាលស្រែលិង	១ក្បូងកន្លះ

វិធីលាយផ្សំ មុខវត្ថុលាយផ្សំខាងលើទាំងអស់នោះ បន្ទាប់ពីបានកិនឬបុកខ្ចីចអស់រួចរាល់អស់ហើយ ត្រូវច្របល់ចូលគ្នាឲ្យសព្វ រួចហើយច្រកទុកដាក់ក្នុងការ៉ុងឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

(ចំណុចទី៣) ការផ្តល់ចំណីស្រស់សម្រាប់បំប៉នមាន់ធំ

- ១«មានស្រូវស្រាលឬឆ្នន់(កន្លះគ)
- ២«មានដើមចេកជូនិងកន្ទក់លាយឲ្យស៊ី (៣គ)
- ៣«មានកូនត្រីធម្មជាតិ(ក្រៀមប្រឡាក់អំបិលឡែមៗកិនផង)(៤ខាំ)
- ៤«មានត្រកូនដាំឬស្រែ (៤ខាំ)
- ៥«មានពោតក្រហម(២គ)

៦«ចុងអង្ករ (២កំប៉ុង)

៧«អំបិក្រួសលីង ២ស្លាបព្រា

៨«វត្តខាងលើនេះ បុកហើយត្រូវច្របល់ចូលគ្នាឱ្យសព្វ
ទើបលាយឱ្យសត្វស៊ី។

(ចំណុចទី៤)ការផ្តល់ទឹកសម្រាប់មាន់ជីក

- ១«មាន់ទឹកស្អាតគ្មានសារធាតុគីមី តាមស្ទឹង បឹងឬប្តូ អូរ ស្រះ
- ២«ហាមប្រើប្រាស់ប្រភពទឹកដែលយើងមិនដឹងភូមិសាស្ត្រច្បាស់លាស់
យកមកប្រើប្រាស់។
- ៣«មាន់ស្លូកទឹកត្រឹមត្រូវស្អាតល្អ

(ចំណុចទី៥)ការបន្តពូជ(ជៀសវាងការជាន់ឈាមគ្នា)

- ១«មាន់ឈ្មោលត្រូវជ្រើសរើស ពីទឹកនៃឆ្កែងៗគ្នា
- ២«មាន់ញឹកដូចពូជមាន់មឈ្មោលដែរ
ត្រូវជ្រើសរើសពីទឹកនៃឆ្កែងៗគ្នាផងដែរ
ជៀសវាងយកពូជជាមួយគ្នា។
- ៣«ហាមមិនឱ្យ អាឈ្មោលជាន់កូនឯង និងបន្តពីកូនទៅកូនគ្នាវា
បញ្ហា នាំឱ្យមាន់ទាំងអស់នោះមានជម្ងឺច្រើន
ហើយភាគច្រើនគឺក្រិនស្តមរឹងរៃ និងមិនជំងឺតលូតលាស់ទៅមុខ។ល។

(ចំណុចទី៦)បច្ចេកទេសសង់រោង

- ១«ត្រូវជ្រើសរើសដីទីទួលផុតពីទឹកលិច ដើម្បីសុខភាពសត្វ
- ២«សង់ឱ្យផុតពីកន្លែងព្រៃស្តុក(ការពារសត្វពោះពឹងខាំ)
- ៤«ទីតាំងសាងសង់ ដាក់ឱ្យចំបណ្តោយថ្ងៃ
ដើម្បីឱ្យពន្លឺថ្ងៃសម្បូរទៅដោយវិក្កាមិនឱ្យ
ជួយទៅកាត់បន្ថយមេរោគខ្លះនៅតាងដីនិងរោង
និងបរិវេណជួញរបស់រោង។

៥«ខ្នាតសាងសង់រោង ដោយសង់ទទឹង ស្មើ ២ម៉ែត្រ៧តិក
ចំណែកបណ្តោយស្មើ ៥ម៉ែត្រ រីឯកំពស់មេដំបូលស្មើ ២ម៉ែត្រ ៥តិក
រីឯកំពស់ជើងរៀងស្មើ ២ម៉ែត្រ ។

សម្រាប់ដំបូលអាចប្រក់ពីស្ករស្ករ ឬស្បែកបាន
ចំណែកក្រោងរោង អាចសង់ពីឈើ ឬដែក ចូរនិស្សិតម៉ង់ខ្លះក្រាលបាត
ចំណែកបាតក្នុងអាចសង់ពីឫស្សីឬឈើ
និងសំណាញ់នីលុះសម្រាប់ពាត់ទ្រុងជំរិញព្រមទាំងចងការពារមុខផង
និងធ្វើសម្រាប់ដេកទៀតផង។

ផ្នែកជម្រៅជើងសសរ ស្មើ៣ៗតិក ការសាងសង់ខ្នាតខាងលើនេះ
គឺមានសុវត្ថភាពក្នុងការមើលថែទាំងប្រចាំថ្ងៃ
ជិះរាងការដើរជល់ឬប៉ះដង្ហិតក្បាល ឬភ្នែក។

សូមបញ្ជាក់ ទំហំរោងខាងលើនេះ អាចដាក់កូនមាន់បាន
ចាប់ពី២០០ទៅ៣០០ក្បាល។

(ចំណុចទី៧)ការរៀបចំទីតាំងមាន់ពង

- ១«ដាក់សំបុកបានត្រឹមត្រូវជៀសវាងធ្លាក់ពងបែក
- ២«មានថ្នាំការពារសត្វស្រមើល មិនឲ្យខាំសត្វ
- ៣«ឧស្សាតាមដានមើល មេផ្សេងៗឡើពងជាន់លើគ្នា
- ៤«ឧស្សាជ្រាវពងវាផង
ពីថ្ងៃម្តងដើម្បីឲ្យពងវាងាយឆាប់ញាស់បានស្រុះល្អ។

(ចំណុចទី៨)វិធីសាស្ត្រការថែទាំ

- ១«មានចំណីគ្រប់គ្រាន់
- ២«មានថ្នាំការពារដោយធូជាតិឬពេទ្យ
- ៣«មានទឹកស្អាត និងបោសសំអាតទ្រុង
- ៤«ទ្រុងមានសំណាញ់ និងមុងការពារមុខ
- ៥«មិនទិញសត្វឈឺពីកន្លែងផ្សេងៗមកហូបនៅផ្ទះ
- ៦«មានការតាមដានជាប្រចាំ(បើមានសត្វឈឺត្រូវបំបែក)
- ៧«ចេះផ្ទេរបទពិសោធន៍ដល់ក្រុមគ្រួសារដើម្បីថែទាំ

៨«មានជម្ងឺកាចសាហាវមិនត្រូវ យកសត្វមកហូប ត្រូវហាមក្រុមគ្រូ
សារឲ្យបានដឹងគ្រប់ៗគ្នា។

៩«មានជម្ងឺកាចសាហាវ ហាមកុំប៉ះពាល់សត្វ
និងរាយការណ៍ប្រាប់ដល់ពេទ្យសត្វភូមិ។

១០«ទ្រុឌឧស្សាបាចផេះឬក៏កំបោសដើម្បីបណ្តេញមេរោគ

(ចំណុចទី១១)ការកត់សំគាល់រោគសញ្ញាសត្វមាន់

ទី១«មានជម្ងឺអុតលើមុខសត្វមាន់

ទី២«មានជម្ងឺផ្កាស់សាយតូចធំ

ទី៣«មានអាសន្នរោគ

ទី៤«សត្វមានជម្ងឺស្លែកស្លាំង(ដោយសាសត្វព្រូនក្នុងពោះ)

(ចំណុចទី១២)ការព្យាបាល ជម្ងឺសត្វត្រូវតាមរោគសញ្ញា

ទី១«មានជម្ងឺអុតលើមុខសត្វ

ទី២«មានជម្ងឺផ្កាស់សាយតូចធំ

ទី៣«មានអាសន្នរោគ

ទី៤«សត្វមានជម្ងឺស្លែកស្លាំង(ដោយសាសត្វព្រូនក្នុងពោះ)

៥«សត្វឧស្សាយរស់កុក មិនខ្លៀវក្លា(សត្វកំពុងមានបញ្ហា)